

Fikcyjna historia, część 1.

Łukasz wrócił z misji prawie dwa lata temu. Ponieważ martwi się, jak utrzyma swoją przyszłą rodzinę, podczas kontynuowania edukacji postanowił pracować na część etatu. Jego czas jest ograniczony, ale lubi cotygodniowe zajęcia instytutu i traktuje je priorytetowo. Łukasz w trakcie podróży autobusem lub przed lekcjami zazwyczaj sprawdza media społecznościowe i gra w gry. Nie poznał wielu dziewczyn od czasu powrotu do domu z misji. Mówi swojej rodzinie, że uważa, iż lepiej byłoby poczekać z poważnymi dążeniami do małżeństwa, aż skończy szkołę. Myśli, że jeśli ma się ożenić wcześniej, to tak się stanie.

Emilia uczęszcza na te same zajęcia instytutu co Łukasz, ale nigdy się z nim nie zapoznała. Zazwyczaj siedzi z przyjaciółkami i rzadko rozmawia z kimś innym. Jest sfrustrowana spotykaniem się z mężczyznami i ogólnie randkami. Obawia się, że jeśli zacznie kolejny związek, zakończy się on tak, jak wszystkie poprzednie. Czuje się emocjonalnie zmęczona i uważa, że nie ma wystarczająco dużo energii, aby wejść w nową relację. Skończyła szkołę rok temu i pracuje na pełen etat. Martwi się, że może nigdy nie spotkać swojej prawdziwej miłości lub nigdy nie zostać zapieczętowana w świątyni i zastanawia się, czy powinna umawiać się z kimś spoza Kościoła.

Po wspólnym przeczytaniu tej historii rozważcie następujące pytania:

- Co sądzicie na temat zmartwień Łukasza i Emilii?
- Jakie rady, w oparciu o wiedzę zaczerpniętą z 1. rozdziału materiału przygotowawczego, mogą być pomocne dla Łukasza? Jakie rady mogą być pomocne dla Emilii?
- Jeśli nie omówiliście jeszcze następujących fragmentów, przeczytajcie je wspólnie i omówcie, w jaki sposób mogą one odnosić się do Łukasza i Emilii: Przypowieści Salomona 3:5–6; II Ks. Nefiego 22:2; Doktryna i Przymierza 58:26–28. W jaki sposób wykazaliście się wiarą lub możecie wykazać się wiarą w Pana w waszych wysiłkach związanych z szukaniem wiecznego towarzysza?